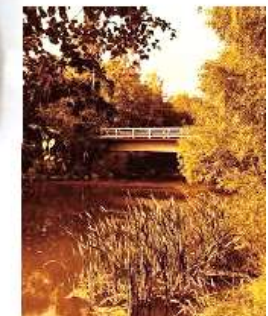

KOKKELI: Kulttuurinen näkökulma asukkaiden arkeen ja maisemaan

Projektitutkija Vuokko Kemppe-Vienola, KOKKELI-hanke, Turun yliopisto

- ✓ humanistista tutkimusta maisemasta *Kokkeli – Kokemäenjokilaakson maaseudun kulttuuriympäristön yhteisöllinen suojeleminen ja taiteellinen kehittäminen* – hankkeessa, v. 2017-2019, Koneen säätiö
- ✓ kulttuuriympäristöalueiden asukkaiden ja käyttäjien osallisuus asumaansa tai käyttämäänsä maisemaan
 - osallisuuden tunne lisää halua suojella ja säilyttää kulttuuriympäristöä ja sopeutumista vallalla oleviin muutoksiin MRL:n muutoksista aina suojeluresurssien vähenemiseen ja ilmastonmuutoksen torjumiseen asti
- Kokemäenjoki on näkyvä ja paikallisten ihmisten arkeen, mm. maankäyttöön, elinkeinoihin ja harrastuksiin ja kokemuksiin eli paikalliseen kulttuuriin vaikuttava tekijä ympäristössä.

Menetelmä

- ✓ kulttuurisuunnittelun (cultural planning) menetelmä korostaa yhteistyössä asukasryhmien ja alueita käyttävien ryhmien kanssa tehtyjä määrittelyjä
- ✓ Osallisilta kysytään, millaisia asioita he Kokemäenjokilaakson kulttuuriympäristöissä arvostavat ja mikä on säilyttämisen arvoista paikallisesti
- ✓ Tunnistettavat kulttuuriset resurssit voivat olla aineetonta perintöä (muistot esim. muutoshetkistä tai yhteisistä ponnistuksista) tai ne voivat olla aineellisia (paikat, rakennukset, alueet)

Kuva: Kokkeli-hankkeen yhteisöllisestä valokuvanäyttelystä Kokemäellä SK 6.10.2018

Satavuorokausi // Heinäkkuu 6. lokakuuta 2018

Satavuorokausi // Heinäkkuu 6. lokakuuta 2018

KULTTUURI // ENEMMÄN // 5

BARUKSET Riiva Aho (s. Oskanen) ja Osmo Oskanen heittäytyivät lapsuudenmuistojen Hietriika kappelin ahoon.

edustalla tukkipuomilla. Aikuperäinen kuva on otettu kesällä 1966 tai 1967. Aikuperäisen kuvan otti todennäköisesti Hikka Oskanen. Kesällä 2018 vesi Kokemäenjossa oli poikkeuksellisen kirkkaana.

Kokemäenjoki

Lapsuuden rannoilla paistoi aina aurinko, vain kyyt uhkasivat.

Seppo Kummala

Valokuvapariisa ensimmäinen on mustavalkoinen, toinen, tuorempi, on saanut värit. Pikkupojasta on kasvanut mies, pojasta on pyynnät miehenä. Tapani Wallin muisteli, että kuva läheni Iisolla Erkki Wallinin kanssa otettiin 1960-luvun alussa Iän korttelin edustalla Kokemäen Ylistarassa.

Talo on Iän korttalo, itse olen vartunut vain kivisehän päällä siinä.

Reilan puolen vuosisadan aika-haarakka kului villoja on piirittänyt miesten kavelle elämäntököniä, mutta kesällä otettu usainkaatos ylästi Tapani Wallinin tuttuudellaan.

Ylistaron kylä on loppujen lopuksi tuossa ajassa muuttanut yllättävän vähän. Paljon on vielä lapsuudesta tuttuja rakennoksia, puita ja maamerkkejä, jotka tunto-ollessa vielä aina.

Kuva isästä ja pojasta valotti Wallimie usainkaatos varten Juuri mailemansa vuoksi. Kuvasarjassa ajan kulumisen – ja toisaalta pöpyydyden – aisti hetimitä. Ympäristö palauttaa mielen helposti mustavalkokuvan lapsuuden tunneisiin. Tuoreen otoksen värimaailma ja vastustus kertovat nykyajasta.

Wallinien kuvapari on yksi noin 40:stä, jotka ovat esillä Kokemäen Kirjaston Kikkeli- näyttelyssä. Näyttely syntyi osana kaksivuotista Kokkeli-hanketta ja tutkimushanketta, jossa tutkittiin maanrakennus käteläitä toisistaan. Läänintutkijalla ja sen vierellä leikittiin. Olin hankkeen johtajana, tutkijana Marjo Heino sekä kulttuurikartoittajana, tutkijana Vuokko Kemppi-Vienola selvittivät talteen otettujen kielten maaleman merkitystä aukiolle.

Kokemäellä hankkeeseen yhteistyöhön lähti vanhausneuvosto, joka kantaa etäänä vanhoja kuvia, josta otettiin usainkaatos.

Kokemäenjoen yhdistys Kokemäeltä Porin ulottuva hanketta, jonka avustustyössä kokemäelliset päätyivät tutkimaan subdettain jokimaisemien.

– Joki on ollut meille aina tärkeä. Lapsuudessa joella uittin ja sen vierellä leikittiin. Olin hankkeen johtajana, tutkijana Marjo Heino sekä kulttuurikartoittajana, tutkijana Vuokko Kemppi-Vienola selvittivät talteen otettujen kielten maaleman merkitystä aukiolle.

Kokemäellä hankkeeseen yhteistyöhön lähti vanhausneuvosto, joka kantaa etäänä vanhoja kuvia, josta otettiin usainkaatos.

Kokemäenjoen yhdistys Kokemäeltä Porin ulottuva hanketta, jonka avustustyössä kokemäelliset päätyivät tutkimaan subdettain jokimaisemien.

– Joki on ollut meille aina tärkeä. Lapsuudessa joella uittin ja sen vierellä leikittiin. Olin hankkeen johtajana, tutkijana Marjo Heino sekä kulttuurikartoittajana, tutkijana Vuokko Kemppi-Vienola selvittivät talteen otettujen kielten maaleman merkitystä aukiolle.

juurtuu valtavirran väkeä

MARJA-LIISA KORKEAJA muistaa lapsuuden kesät Kokemäenjoen varrella aina aurinkoisina. Naapurustossa riitti lapsia, joiden kanssa leikittiin kaikki kesäpäivät ja illat erillisillä seuraleikkijä.

lunnot itsestäni kuvan joen äärellä, mutta sellaista ei löydy. Oli vain yksi kuva, jossa leikimme koululeikkijä joella, minä olin tyyppi opettaja. Kouluhajan kokonainen oli ollut Iän valkeaa usainkaatos, Marja-Liisa Korkeajoa kertoo.

Kuvan otti veljeni Hanna Salo uulella Iisolla-merkillisellä laukokamerallaan.

Korkeajoa muistaa lapsuuden, jonka kesinä aina paistoi aurinko. Suuren ikkluukien vartuessa naapurustossa löytyi aina leikkikaverit.

– Joka illa pelattiin porukalla nelimailla. Kymmentä tikkaa laudalla tai jotain muuta leikkisälinne olla lasten kesken melko vapaita ja huolettomia. Ainoa vaara, joka meidän lapsuudenparatissa vaana olivat kyykälmet. Niitä rannoilla kiemurtelevat valtavasti.

KOKEMÄENJOEN merkityksen muistaa lämpimästi myös Einar Grundström, joka kantoiletti 1970-luvun alussa otetussa kuvassa parkkiloista kuba.

– Asumme noihin aikoihin Haka talolla. Minulla oli joen rannassa itse tekemäni suuret. Oli siinä jonkinlainen perämoottorin. Joella olen käynyt kalalla pikkupojasta saakka niin kauan kuin maistan.

Einar Grundström on syntynyt vuonna 1940 Kokemäen karanissa, oman määrittelemään mukaan joen rannalla.

– Joella ehdittiin uittaa sata vuotta takajia. Opettelimme valokuvien usainkaatos kokemäellisten albumista. 1970, saakka Kokemäen kirjastoissa. Haaponekatu 11, Ma-to klo 11-19, pe klo 11-17 ja la klo 10-15. Kottivirta-projektin ja näyttelyn järjestävä Kokkeli-hanke ja Kokemäen vanhausneuvosto. Kattava näyttely voi merkitä ihailua Iänkaaton aikaan ja kloori haalustasi siinä: <http://blooijutu.fi/kokkeli/albumi/>

KATSO VIDEO

satavuorokausi // Heinäkkuu 6. lokakuuta 2018

Vesi kulttuurisena resurssina

- ✓ Jokeen liittyvät resurssit eivät ole ainoastaan ihmistä varten
- ✓ Jokeen liittyvät resurssit eivät liity ainoastaan rahalla mitattaviin asioihin (esim. hyvinvointi)
- ✓ Kokemäenjokilaakson kulttuuriympäristön asukkaiden resurssit liittyvät olennaisesti veteen
 - jokivesi on muovannut ihmisten elämää (esim. asutushistoria, vesivoima, tulvauhat)
- ✓ joki virtaa ja kuljettaa vaikutuksia alajuoksulle päin – alajuoksulla tehdyt päätökset ja ratkaisut korostuvat
- ✓ tunteilla ja kokemuksilla on (yllättävän) iso rooli siinä, miten joesta tehtäviin päätöksiin suhtaudutaan

Kuva: Joitakin Porin suiston toimijaryhmistä